

Говедарче.

Тодорчо е кротко и мирно момченце. Майка му и баща му бѣха умрѣли. Братя и сестри нѣмаше. То бѣше бѣдно и нещастно сираче!

Клетото, отрасло бѣше по чужди кѣщи, безъ бащини милувки и майчини нѣлувки.

Сърцето му бѣ добро, той имаше благъ и мекъ характеръ. Всекого обичаше, всекого почиташе, съ никого се не прѣпираше, съ никого се не караше. За тѣзи му добри качества всички го обичаха: и стари, и млади.

На чужди разноски и свой трудъ Тодорчо свърши четвърто отдѣление.

Слѣдъ като излѣзе отъ училището, той стана селско говедарче.